

Dosarul nr.3ra-99/2021

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (E. Bancov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (V. Movilă, E. Dvurecenschii Evghenii, N. Veleva)

DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Victor Burduh

examinând recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Iuri Cara împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Inspectoratul de Poliție
Taraclia cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea
în funcție, încasarea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 22 octombrie 2020 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 16 noiembrie 2018, Iuri Cara a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului nr. 463 ef. din 15
octombrie 2018 cu privire la încetarea raportului de serviciu, restabilirea în funcție,
încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul nr. 365 din 30 iulie
2018 a Inspectoratului General al Poliției, în temeiul art. 124 alin. (4) din Codul muncii,
i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului. La acea perioadă
îndeplinea funcția de specialist superior auto de stat al Serviciului supraveghere tehnică
și accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Taraclia al
Inspectoratului General al Poliției.

A menționat reclamantul că, la sfârșitul lunii octombrie 2018 a primit scrisoare
din partea Inspectoratului de poliție Taraclia, solicitându-i-se să se prezente pentru a
lua cunoștință, sub semnătură, cu ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 463 din
15 octombrie 2018 și să primească carnetul de muncă.

La 23 octombrie 2018, a făcut cunoștință cu ordinul în baza căruia a fost concediat, însă îl consideră neîntemeiat și ilegal, din motiv că nu corespunde prevederilor legale.

Reclamantul, în acest sens a remarcat faptul că, temei de încetare a raporturilor de serviciu în ordinul nr. 463 din 15 octombrie 2018, a fost indicat doar art. 38 alin. (1) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Aceleași mențiuni au fost făcute și în carnetul de muncă, însă lipsesc temeiurile de drept prevăzute de Codul muncii, așa cum prin ordinul precedent privind acordarea concediului pentru îngrijirea copilului temeiuri de drept fiind indicate prevederile art. 124 din Codul muncii. Potrivit prevederilor art. 86 alin. (2) din Codul muncii, nu se admite concedierea salariatului aflat în concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, în perioada îndeplinirii obligațiilor de stat sau obștești.

Reclamantul a menționat că, concedierea ilegală a atras după sine cauzarea de prejudicii materiale și morale, care s-au manifestat prin încetarea achitărilor pentru întreținerea copilului, cheltuieli pentru transport, asistență juridică, la fel și suferințe morale. În afară de aceasta, hotărârile instanțelor inferioare au fost atacate la Curtea Supremă de Justiție, în legătură cu ce consideră că hotărârile menționate privind condamnarea sa în respectiva cauză penală nu pot fi considerate ca fiind definitive, deoarece în cazul în care vor fi anulate, nu va fi nici un temei de drept pentru concedierea sa din organele afacerilor interne.

A solicitat reclamantul anularea ordinului nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018 cu privire la încetarea raportului de serviciu, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 31 octombrie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, a fost suspendat procesul civil, intentat la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Cara împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material și moral, până la data rămânerii irevocabile a sentinței/deciziei pe cauza penală de învinuirea lui Cara Iuri în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c), art. 328 alin. (1) din Codul penal (f.d.167-170, vol. I).

Prin decizia din 24 ianuarie 2020 a Curții de Apel Cahul, au fost admise recursurile declarate de Iuri Cara și Inspectoratul General al Poliției și a fost anulată încheierea din 31 octombrie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central (f.d.192-194, vol. I).

Prin încheierea din 06 februarie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, a fost atras în proces în calitate de terț Inspectoratul de poliție Taraclia (f.d.197-198, vol. I).

Prin hotărârea din 19 martie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată.

S-a anulat ordinul nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018 cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului superior Cara Iuri.

S-a restabilit Cara Iuri în funcția de inspector superior, specialist superior auto de stat al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Taraclia al Inspectoratului General al Poliției.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Cara Iuri plata indemnizației pentru îngrijirea copilului pe perioada de la 16 octombrie 2018 până la 19 martie 2020 în sumă de 32 448 lei.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Cara Iuri suma de 1834,56 lei, cu titlu de despăgubiri a prejudiciului moral.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Cara Iuri suma de 600 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În rest, acțiunea înaintată de către Cara Iuri a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată (f.d.217-224, vol. I).

La 20 martie 2020, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 19 martie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Central (f.d.225, 227, vol. I), iar la 09 iunie 2020 a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii (f.d.7-11, vol. II).

Prin decizia din 22 octombrie 2020 a Curții de Apel Cahul, a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției și a fost menținută hotărârea din 19 martie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Central (f.d.45, 46-51, vol. II).

Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin ordinul nr. 365 din 30 iulie 2018 al Inspectoratului General al Poliției, lui Cara Iuri i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la data de 09 iunie 2021, în temeiul art. 124 alin. (4) din Codul muncii.

Totodată, instanța de apel a constatat că prin decizia din 05 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție, au fost admise recursurile ordinare și a fost anulată decizia din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul, în cauza penală de învinuire a lui Cara Iuri în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, și a fost dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

După pronunțarea deciziei instanței de apel din 05 iulie 2018, aceasta a fost trimisă spre executare Biroului de probațiune Taraclia, în baza art. 185 din Codul de executare.

La fel, instanța de apel a stabilit că în privința lui Cara Iuri nu există o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare pentru comiterea unei infracțiuni, iar decizia Curții de Apel Cahul din 05 iulie 2018 nu produce efecte juridice, fapt constatat și de către instanța de fond.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că este întemeiată concluzia instanței de fond precum că, neîntemeiat au fost încetate raporturile de serviciu a lui Cara Iuri și legal a fost anulat ordinul nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018 cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului superior Cara Iuri cu restabilirea lui în funcția anterior deținută așa cum ce actul, care a stat la baza emiterii ordinului de concediere, a fost anulat.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe privind încasarea sumei indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, începând cu data emiterii ordinului de concediere până la data pronunțării hotărârii, în mărime de 32 448 lei, deoarece odată cu emiterea ordinului de concediere, acestuia i s-a întrerupt achitarea indemnizației lunare pentru întreținerea copilului minor.

Instanța de apel a menținut hotărârea instanței de fond și în partea încasării prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, având în vedere că ordinul nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018 cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului superior Iuri Cara, a fost lovit de nulitate, așa cum decizia din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul, care a stat la baza emiterii ordinului de încetare a raporturilor de serviciu,

a fost casată prin decizia din 05 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție, și nu mai produce efecte juridice. Astfel, nu este relevant cauzei argumentul apelantului că, la momentul emiterii ordinului nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018 cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului superior Iuri Cara era în vigoare decizia din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul, așa cum de către Iuri Cara a fost contestată decizia enunțată, care nu putea fi pusă în executare.

Mai mult, potrivit certificatului nr. 1530 din 27 noiembrie 2019, Biroul de Probațiune Taraclia a informat că, în legătură cu admiterea de către Curtea Supremă de Justiție a recursurilor împotriva deciziei din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul și trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată, la data de 11 aprilie 2019, Cara Iuri a fost scos de la evidență.

La 26 octombrie 2020, Inspectoratul General al Poliției, a depus cerere de recurs nemotivată împotriva deciziei din 22 octombrie 2020 a Curții de Apel Cahul (f.d.58-59), ulterior la 15 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, a prezentat motivarea recursului, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii (f.d.71-78, vol. II).

Recurentul Inspectoratul General al Poliției, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și s-a abținut de a da un răspuns explicit la cele mai importante întrebări formulate de către apelant/recurent în fața instanței, circumstanță care în esență a succedat adoptarea unei soluții nemotivate, rezultate din încălcarea și aplicarea în mod eronat a normelor de drept procedural și material pertinente cazului.

Recurentul a precizat că reieșind din efectul devolutiv al apelului, Curții de Apel Cahul îi revenea obligația de a exercita controlul judiciar complet, în fapt și în drept, manifestat prin verificarea corectitudinii soluției pronunțate de prima instanță în sensul determinării obiectului material al acțiunii civile, temeiului apariției acesteia, stabilirii obiectului probațiunii, care presupune în sine conturarea faptelor juridice prin care sau justificat pretențiile și obiecțiile părților și fără de care este imposibilă soluționarea justă a litigiului, precum și să încadreze juridic raporturile litigioase, prin identificarea cadrului legal pertinent și aplicabil litigiului, deciziei din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul, care era în vigoare la acel moment.

Recurentul a evidențiat că la momentul emiterii ordinului nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului superior Cara Iuri Piotr” era în vigoare decizia din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul de condamnare a inculpatului Cara Iuri în baza art. 166¹ alin. (2) lit. c) din Codul penal și înștiințarea nr. 865 din 05 octombrie 2018 a Biroului de Probațiune Taraclia al Inspectoratului Național de Probațiune al Ministerului Justiției. Respectiv, instanța de apel în decizia din 22 octombrie 2020, confirmă faptul că, după pronunțarea deciziei din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul, ultima a fost trimisă spre executare Biroului de Probațiune Taraclia, potrivit art. 186 din Codul de executare, care ulterior a fost executată.

Recurentul a punctat că, instanța de apel nu a argumentat constatarea ilegalității actului administrativ contestat de Cara Iuri, în legătură cu evenimentele care au avut loc ulterior datei emiterii actului administrativ contestat, evenimente care la data emiterii ordinului nu existau, prin urmare, nici nu pot fi luate în considerare. În acest

sens, a remarcat că depunerea unui recurs împotriva deciziei definitive a instanței de apel, nu are efect suspensiv asupra executării deciziei or, potrivit prevederilor art. 440 din Codul de procedură penală, recursurile declarate în termen împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt suspensive de executare. La caz, este prevăzută calea de atac apelul, prin urmare, instanța de apel în nici un mod nu argumentează că ar fi fost depus recurs împotriva deciziei definitive emise în cauza penală, urmând a fi aplicată instituția efectului suspensiv al recursului.

Recurentul și-a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel și în partea pretenției admise de instanța de fond privind încasarea indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, începând cu data 16 octombrie 2018 până la 10 martie 2020 în sumă de 32 448 de lei, menționând că instanța de apel nu a luat în considerare prevederile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Mai mult, încasarea indemnizației pentru îngrijirea copilului din contul angajatorului în cazul transferării sau eliberării nelegitime din serviciu nu este reglementată prin prisma art. 330 din Codul muncii, la care au făcut trimitere instanțele de judecată.

Cu referire la pretenția privind repararea prejudiciului moral, recurentul a indicat că instanța de apel a ignorat faptul că Cara Iuri nu a prezentat probe ce ar confirma suportarea a careva suferințe.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției a mai menționat că ordinul contestat este legal, fiind emis în baza sesizării parvenite de la Biroul de Probațiune Taraclia.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Instanța de apel a pronunțat decizia la data de 22 octombrie 2020.

Dispozitivul deciziei a fost comunicat prin scrisoare cu aviz de recepție la data de 29 octombrie 2020 Inspectoratului de poliție Taraclia și Inspectoratului General al Poliției, iar Iuri Cara a refuzat să recepționeze actul judecătoresc (f.d.54, 55, 57 vol. II).

La 26 octombrie 2020, Inspectoratul General al Poliției, a depus cerere de recurs nemotivată împotriva deciziei din 22 octombrie 2020 a Curții de Apel Cahul (f.d.58-59), ulterior la 15 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, a prezentat motivarea recursului (f.d.71-78, vol. II).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că recursul depus la 15 decembrie 2021 de Inspectoratul General al Poliției este în termen or, Curtea de Apel Cahul a notificat decizia motivată participanților la data de 23 noiembrie 2020 (f.d.53, vol. II) și recepționată de către recurent la data de 30 noiembrie 2021, potrivit avizului de recepție a corespondenței

DS800074363AS (f.d.66, vol. II), precum și informațiilor publice plasate pe pagina web a ÎS „Poșta Moldovei” la rubrica „serviciul on-line de urmărire a expedierii (Track&Trace)” <https://www.posta.md/ro/tracking?id=DS8000074363AS>.

La 21 decembrie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimațiilor recursul depus de Inspectorul General al Poliției, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.81, vol. II).

La 31 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, ulterior la 06 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Inspectoratul de poliție Taraclia a depus referință prin care a solicitat casarea integrală a deciziei din 22 octombrie 2020 a Curții de Apel Cahul, emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii (f.d.90-95, vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției a considerat că acesta este admisibil, motiv pentru care, prin încheierea din 07 aprilie 2021 a fost numit pentru examinare în complet de 5 judecători.

Conform art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

La caz, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului, au fost expuse cu suficientă claritate.

Verificând argumentele invocate în recurs prin prisma materialelor din dosar și prevederilor legale aplicabile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției, a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei decizii noi de respingere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Iuri Cara, din următoarele considerente.

Conform art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Conform art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La rândul său, aplicabile litigiului sunt și prevederile art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, conform cărora pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La acest capitol, Colegiul reține și prevederile art. 219 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, potrivit cărora instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Din materialele cauzei rezultă că potrivit extrasului din ordinul Inspectoratului General al Poliției, nr. 365 din 30 iulie 2018, „Cu privire la procesările de personal în privința angajaților Inspectoratului General al Poliției și Subdiviziunilor subordonate acestuia” în conformitate cu prevederile art. 124 alin. (4) din Codul muncii, a fost acordat inspectorului superior Cara Iuri Piotr, specialist superior auto de stat al specialist superior auto de stat al Serviciului de Supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Taraclia al Inspectoratului General al Poliției, concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului, de la 30 iulie 2018 până la 09 iunie 2021 (f.d.7, vol. I).

Tot din materialele cauzei se constată că prin sentința din 15 iunie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul Central, Iuri Cara a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 328 alin. (1), art. 166¹ alin. (2) lit. c) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul MAI pe un termen de 7 ani (f.d.32-50, vol. I).

Prin decizia din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul, a fost casată integral sentința din 15 iunie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul Central, Iuri Cara și din oficiu, și pronunțată o nouă hotărâre prin care Iuri Cara a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 328 alin. (1) din Codul penal, cu liberarea de răspundere penală, din motivul expirării termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

Iuri Cara a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. c) din Codul penal, stabilindu-i pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul organelor Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani, iar conform art. 90 din Codul penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare aplicată inculpatului Iuri Cara stabilindu-i o perioadă de probațiune de 3 ani (f.d.51-107, vol. I).

La 10 octombrie 2018, în adresa Inspectoratului General al Poliției a parvenit înștiințarea Biroului de Probațiune Taraclia al Inspectoratului Național de probațiune al Ministerului Justiției nr. 585 din 05 octombrie 2018, prin care s-a solicitat eliberarea din funcție a inspectorului superior Cara Iuri Piotr, specialist superior auto de stat al Serviciului de Supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Taraclia al Inspectoratului General al Poliției (f.d.31, vol. I).

Prin ordinul Inspectoratului General al Poliției, nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018, cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului superior Iuri Cara, a fost încetat raportul de serviciu al inspectorului superior Iuri Cara, specialist superior auto de stat al specialist superior auto de stat al Serviciului de Supraveghere tehnică și

accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Taraclia al Inspectoratului General al Poliției, în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. m) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016 (în cazul condamnării în baza unei sentințe judecătorești definitive), cu achitarea compensației bănești pentru concediul neutilizat și cu reținerea după caz, a costului restant al echipamentului (f.d.27-28, vol. I).

Iuri Cara a luat cunoștință și a primit o copie a ordinului nominalizat la 23 octombrie 2018, fapt confirmat prin semnătura aplicată de ultimul pe respectivul ordin (f.d.27 verso, vol. I).

Datele despre încetarea raportului de muncă a lui Cara Iuri au fost înscrise în carnetul de muncă (f.d.8, vol. I).

Nefiind de acord cu ordinul Inspectoratului General al Poliției, nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018, Iuri Cara la 16 noiembrie 2018 a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, Judecătoria Cahul, sediul Central prin hotărârea pronunțată la 19 martie 2020 a conchis în privința temeiniciei parțiale a cererii de chemare în judecată (f.d.217-224, vol. I).

Judecând apelul declarat de Inspectoratului General al Poliției, instanța de apel a considerat legală și întemeiată hotărârea primei instanțe, considerând necesar de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea instanței de fond, motivându-și soluția prin faptul că, neîntemeiat au fost încetate raporturile de serviciu a lui Cara Iuri și legal a fost anulat ordinul nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018 cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului superior Iuri Cara cu restabilirea lui în funcția de inspector superior, specialist superior auto de stat al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Taraclia al Inspectoratului General al Poliției, de vreme ce actul, care a stat la baza emiterii ordinului de concediere, a fost anulat.

Instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe privind încasarea sumei indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, începând cu data emiterii ordinului de concediere până la data pronunțării hotărârii, în mărime de 32 448 lei, deoarece odată cu emiterea ordinului de concediere, acestuia i s-a întrerupt achitarea indemnizației lunare pentru întreținerea copilului minor.

Hotărârea instanței de fond a fost menținută și în partea încasării prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, având în vedere că ordinul nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018 cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului superior Cara Iuri, a fost lovit de nulitate, așa cum decizia din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul, care a stat la baza emiterii ordinului de încetare a raporturilor de serviciu, a fost casată prin decizia din 05 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție, și nu mai produce efecte juridice. A fost considerat irelevant cauzei argumentul apelantului că, la momentul emiterii ordinului nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018 cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului superior Iuri Cara era în vigoare decizia din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul, așa cum de către Iuri Cara a fost contestată decizia enunțată, care nu putea fi pusă în executare.

Mai mult, potrivit certificatului nr. 1530 din 27 noiembrie 2019, Biroul de Probațiune Taraclia a informat că, în legătură cu admiterea de către Curtea Supremă de

Justiție a recursurilor împotriva deciziei din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul și trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată, la data de 11 aprilie 2019, Cara Iuri a fost scos de la evidență.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, verificând legalitatea temeiurilor invocate în cererea de recurs prin prisma legislației în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios și a circumstanțelor stabilite, consideră greșită concluzia instanțelor de judecată, rezultată din interpretarea și aplicarea eronată a normele de drept material, ceea ce constituie temei de casare a hotărârilor judecătorești.

Conform art. 186 alin. (1) din Codul de executare, prescripțiile hotărârii judecătorești privind privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate sînt obligatorii pentru administrația organizației în care lucrează condamnatul.

Administrația organizației în care lucrează condamnatul este obligată conform art. 186 alin. (2) lit. a) din Codul de executare, în cel mult 3 zile de la primirea copiei de pe hotărârea judecătorească și a avizului organului de probațiune, să elibereze condamnatul din funcție sau să îi interzică să exercite o anumită activitate și să expedieze organului de probațiune înștiințarea despre îndeplinirea prescripțiilor hotărârii.

Conform art. 38 alin. (3) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b)–e), m)–s), v) și w) are loc în circumstanțe ce nu depind de voința părților.

Potrivit art. 38 alin. (1) lit. m) din aceeași Lege, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în cazul condamnării în baza unei sentințe judecătorești definitive pentru fapte ce discreditează calitatea de funcționar public cu statut special.

Prin prisma normelor de drept enunțate, generalizând revendicările reclamantului la circumstanțele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanțele de judecată eronat au constatat temeinicia parțială a cererii de chemare în judecată, iar în rezultat greșit au anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției, nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018, prin care a fost încetat raportul de serviciu al inspectorului superior Iuri Cara, specialist superior auto de stat al specialist superior auto de stat al Serviciului de Supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Taraclia al Inspectoratului General al Poliției.

În susținerea poziției enunțate și reieșind din analiza coroborată a împrejurărilor stabilite în raport cu dispozițiile enunțate în ordinul contestat, rezultă cert că, ordinul contestat a fost emis în baza înștiințării Biroului de Probațiune Taraclia al Inspectoratului Național de probațiune al Ministerului Justiției nr. 585 din 05 octombrie 2018, prin care s-a solicitat eliberarea din funcție a inspectorului superior Cara Iuri Piotr, specialist superior auto de stat al Serviciului de Supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Taraclia al Inspectoratului General al Poliției, în legătură cu condamnarea acestuia prin decizia din

05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. c) din Codul penal, decizie care la momentul emiterii ordinului era în vigoare.

La caz, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ constată că Iuri Cara, fiind funcționar public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a cărui raport de serviciu este reglementat cu precădere de Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, prin urmare Inspectoratul General al Poliției în ordinul contestat a făcut trimitere expresă la prevederile art. 38 alin. (1) lit. m) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, fiind cuprinsă și formularea motivelor de fapt și de drept ale concedierii în strictă conformitate cu legislația muncii, totodată reieșind din circumstanțele reale care nu au depins de voința părților și care au servit drept temei pentru încetarea serviciului în Poliție.

Față de aceste considerente, argumentul intimatului Iuri Cara precum că ordinul de încetare a raporturilor de muncă nu conține temeiurile de drept prevăzute de Codul muncii, este neîntemeiat, dat fiind că în ordinul Inspectoratului General al Poliției, nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018, au fost indicate normele legale care reglementează raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În această ordine, instanța de recurs apreciază critic și alegația intimatului Iuri Cara precum că eliberarea sa din serviciu este ilegală deoarece decizia din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul, care a stat la baza emiterii ordinului de concediere, a fost anulată.

La acest segment, completul menționează că în conformitate cu prevederile art. 466 alin. (3) din Codul de procedură penală, hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel, iar conform art. 467 alin. (1) din același cod, hotărârile judecătorești definitive și ordonanțele procurorului privind încetarea urmăririi penale sânt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au putere executorie pe întregul teritoriu al Republicii Moldova.

La caz, instanța de recurs remarcă faptul că deși instanța de apel a constatat că decizia din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul, care de altfel exclude posibilitatea de a continua munca în unitate – de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, și care a fost transmisă spre executare în corespundere că prevederile art. 186 alin. (1) din Codul de executare, totuși nejustificat a respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției.

Totodată, potrivit art. 440 din Codul de procedură penală, recursurile declarate în termen împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sânt suspensive de executare atât în ce privește latura penală, cât și latura civilă, în afară de cazul când legea dispune altfel.

Ținând cont de prevederile enunțate, Colegiul consideră că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia precum că la caz, urma a fi aplicată instituția efectului suspensiv al recursului în legătură cu recursul depus împotriva deciziei din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul, pronunțată în cauza penală în privința lui Cara Iuri, deoarece după cum s-a constatat în prezentul caz este prevăzută calea de atac apelul.

În asemenea împrejurări, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că la caz, nu au fost combătute circumstanțele care au stat la baza emiterii ordinului de încetare a raporturilor de muncă, ordinul contestat fiind emis cu respectarea competenței și procedurii stabilite, iar concedierea lui Iuri Cara a avut loc conform art. 38 alin. (1) lit. m) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, ținându-se cont de circumstanțele obiective ale cazului.

Așa fiind, față de considerentele expuse instanța de recurs apreciază ca fiind întemeiat argumentul recurentului precum că instanța de apel nu a motivat constatarea ilegalității actului administrativ contestat de Cara Iuri, în legătură cu evenimentele care au avut loc ulterior datei emiterii actului administrativ contestat, evenimente care la data emiterii ordinului nu existau, nici nu puteau fi luate în considerare.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs consideră defectuoasă abordarea instanței de apel precum că decizia din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Cahul, nu putea fi pusă în executare deoarece nu a rămas definitivă, fiind casată de Curtea Supremă de Justiție.

Totodată, nu poate constitui temei pentru admiterea acțiunii nici argumentele intimatului Iuri Cara, precum că ilegal au fost încetate raporturile de serviciu deoarece se afla în concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, în acest sens invocând prevederile art. 86 alin. (2) din Codul muncii.

În acest sens, Colegiul remarcă faptul că, Iuri Cara eronat interpretează prevederile art. 86 alin. (2) din Codul muncii, care reglementează concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical, în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, în concediu de maternitate, în concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 4 ani, în perioada îndeplinirii obligațiilor de stat sau obștești, precum și în perioada detașării, cu excepția cazurilor de lichidare a unității.

La caz, reclamantul Iuri Cara a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. c) din Codul penal, stabilindu-i pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul organelor Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani, iar conform art. 90 din Codul penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare aplicată inculpatului Iuri Cara stabilindu-i o perioadă de probațiune de 3 ani (f.d.51-107, vol. I).

În contextul dat, este de menționat că decizia de a înceta raporturile de serviciu luată de către autoritatea publică nu implică o presupunere asupra vinovăției angajatului și nici nu exprimă o îndoială asupra nevinovăției acestuia, dar reprezintă mai degrabă o măsură de precauție în care privește apărarea interesului public prin încetarea raporturilor de serviciu a unei persoane acuzate de comiterea unei infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul.

Având în vedere cele enunțate, instanța de recurs conchide că este eronată concluzia instanțelor de judecată privind aplicabilitatea la caz a prevederilor art. 330 alin.(1) lit. b) din Codul muncii, în acest sens fiind admisă pretenția privind încasarea sumei indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, începând cu data emiterii ordinului de concediere până la data pronunțării hotărârii, în mărime de 32 448 lei, pe motiv că odată cu emiterea ordinului de concediere, acestuia i s-a întrerupt

achitarea indemnizației lunare pentru întreținerea copilului minor. Or, prevederile art. 330 din Codul muncii nu sunt incidente și nici aplicabile cazului dat, deoarece reglementează obligația angajatorului de a repara prejudiciul cauzat persoanei ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, și nicidecum nu reglementează cazurile privind achitarea indemnizației pentru îngrijirea copilului.

În continuare, ținând cont de la aserțiunile recurentului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a preciza și faptul că în eventualitatea în care instanțele de judecată vor emite o sentință de achitare în privința lui Iuri Cara, ultimul este în drept de a se adresa în instanța de judecată cu cerere privind restabilirea în funcție prin prisma art. 14 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, care stipulează că, persoana fizică eliberată din lucru (funcție) în legătură cu condamnarea ilegală sau suspendată din lucru (funcție) în legătură cu tragerea ilegală la răspundere penală este restabilită la locul de muncă anterior (în funcția anterioară), iar în caz de imposibilitate (lichidarea întreprinderii, instituției, organizației, reducerea statelor), aceștia i se oferă un loc de muncă (funcție) echivalent cu cel ocupat anterior. Locul de muncă (funcția) i se va oferi persoanei fizice în termen de cel mult o lună de la data depunerii cererii dacă aceasta a fost depusă în termen de trei luni de la data primirii de către persoana fizică a avizului despre rămânerea definitivă a sentinței de achitare sau a adoptării hotărârii privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale pe temei de reabilitare.

Or, la această etapă este neîntemeiată pretenția lui Iuri Cara privind restabilirea în funcție.

În temeiul celor enunțate, având în vedere că la caz sa constatat netemeinicia pretențiilor lui Iuri Cara privind anularea ordinului privind încetarea raportului de serviciu și restabilirea în funcție, instanța de recurs va respinge și pretenția privind repararea prejudiciului moral luând în considerare că este o pretenție subsecventă pretențiilor nominalizate supra.

Ca urmare, Colegiul concluzionează că, nici instanța de fond, nici cea de apel, de fapt, nu au constatat circumstanțele importante pentru justa soluționare a cauzei, mai mult, au interpretat și aplicat greșit prevederile legislației în vigoare.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiată și eronată concluzia instanței de fond, de admitere a cererii de chemare în judecată depusă de Iuri Cara împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Inspectoratul de Poliție Taraclia cu privire la anularea ordinului nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018 cu privire la încetarea raportului de serviciu, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material și moral, care a fost menținută prin decizia instanței de apel.

Având în vedere circumstanțele stabilite, precum și faptul că instanțele judecătorești au aplicat eronat normele de drept material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond și de a emite o decizie nouă prin care acțiunea depusă de către Iuri Cara împotriva

Inspectoratului General al Poliției, terț Inspectoratul de Poliție Taraclia cu privire la anularea ordinului nr. 463 ef. din 15 octombrie 2018 cu privire la încetarea raportului de serviciu, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material și moral, să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul depus de Inspectoratul General al Poliției.

Se casează integral decizia din 22 octombrie 2020 a Curții de Apel Cahul și hotărârea din 19 martie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Cara împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Inspectoratul de Poliție Taraclia cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material și moral, și se emite o decizie nouă, prin care:

Se respinge acțiunea depusă de către Iuri Cara împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Inspectoratul de Poliție Taraclia cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material și moral, ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Nina Vascan

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Victor Burduh